

Василь Базів

Антихрист
Справжня історія
Єрди-Росії
у 3-х томах

Том 1

Свята Русь-Україна
і нехрещена Московія
(1169—1917)

Харків
«ФОЛІО»
2020

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

●

Розділ перший

АРМАГЕДДОН У ЦЕНТРІ ЄВРОПИ

ОСТАННЯ СВЯЩЕННА ВІЙНА

Щоб перемогти у війні, треба знати, хто ворог і чому він вбиває нас. Хто вони, загарбники України у ХХІ столітті, яких упродовж нашої тисячолітньої історії не злічити? Чому вони розв'язали війну у центрі Європи?

На, здавалося б, тривіальні запитання у нас немає правильної відповіді. Трагедія у тому, що ми справді не знаємо, хто вони. В ніч віроломного нападу затріщав у головах мільйонів українців, особливо російськомовних, штамп облуди — як це так, вони ж — брати?

Не брати вони, і ніколи не були. І не просто та безневинно: вони — не ми, і ми — не вони. Вони завжди були нам не просто чужими, а були ворогами.

У викладі цієї теоретичної та практичної аксіоми й полягає завдання моєї книги, у якій автор робить таку, вкрай необхідну нам нині, домашню роботу — викладає не сфабриковану і містифіковану, а реальну і справжню історію держави, з якою у нас війна, уже, за найскромнішими підрахунками, 43-тя за вісімсот років. Хоча насправді, це одна 800-літня війна, яка ніколи не припинялася навіть тоді, коли траплялося нетривале перемир'я на фронті мілітарному.

Коли будемо знати правду, хто вони, у нас буде зовсім інше, правильне розуміння — чому вони напали на

нас. Я пишу передовсім для тих, котрих я зустрів у окопах, щоб вони достеменно знали, хто по той бік лінії фронту.

Я міг би уподібнитися до француза, який пише правдиву історію Німеччини, чи до китайця, який пише правдиву історію Японії. Але аналогія не така прямолінійна.

Я пишу правдиву історію народу, який украв історію мого народу. Те, що вони називають їхньою історією з часів Русі, — то наша історія, а не їхня. Їхня історія — зовсім інша, і я, неначе Христофор Колумб, відкриваю її — нам, усім на світі, справжню, а не вигадану РФ.

Уявіть, що у вашу рідну хату вривається дикун у лахміттях, щоб заволодіти вашою домівкою і вбити вашу сім'ю. Він усе-таки неспроможний забрати у вас життя. Але він забирає у вас найдорожче, що становить вашу людську гідність, — ваше чесне ім'я. За мовчазного потурання сусідів цей допотопний андрофаг живе під вашим прізвиськом і присвоює вашу біографію та привласнює ваш родовід. Він проголошує на все глобальне село, що ваші батьки, діди і прадіди, кров яких тече у ваших жилах, — то його пращури, а вас просто нема і не було ніколи.

Чому вони вкрали чужу історію і відмовились од своєї? Вони вважали, що їхнє походження — дике і ганебне, тому вирішили привласнити чуже, тобто наше походження, — цивілізоване і гідне, сповнене найвищими чеснотами.

Українці знають зі шкільної лави, як писав злощасний Валуєв про нашу мову, якої для Москви «нет і бить не может».

Але що там Валуєв про мову в XVIII столітті, коли ми маємо Путіна вже зараз, який говорить нам сьогодні не просто про мову, а про нас, українців, узагалі.

Найперше, зриваючи у супрязі з Німеччиною та Францією наш вступ до НАТО на Мадридському саміті, він за-

являє, що такої держави, як Україна, нема і не може бути. Ми, неначе глухонімі, плещемо вухами, а він справді-таки зриває наш вступ до НАТО, бо, якби не стався цей зрив, війни ніколи не було б.

Тепер він пішов далі. У Валдаї новоявлений московський шаман заявляє, що вже не держави нашої, а нас, українців, немає. Те, що мешкає на території від Харкова до Львова, — то частина російського народу. Путін пояснює, що ті, які живуть у Києві, ніколи не були українцями, бо вони такі самі росіяни, які живуть у Москві.

Теперішня офіційна Москва пішла далі від офіційної історіографії СРСР. Тоді ми були, як відомо, братами із одної коліски, а тепер ми вже навіть не брати, бо нас немає як таких.

Путін — не божевільний теоретик від історії і скаже-ний доктринер. Він глава держави, який за посадою має теорію робити практикою. Політик — не бібліотечний учений, він має ідеологію втілювати у життя.

Не на семінарі на тему історичних галюцинацій, а на військовому параді на Красно-кривавій площі Путін оголошує наказ тим, котрі воюють із нами на Донбасі. Він — месія і голос з небес, а насправді, голос антихриста із Престолу сатани, дає йому доручення — відновити «історическую Росію».

Що це таке? Та що там «відновити СРСР», розпад якого він вважає найбільшою катастрофою на планеті Земля. Який, нафіг, СРСР із його союзними республіками, із тою «клятою» Україною, яка, власне, той союз і розвалила.

Ніякого союзу часів Андропова і Горбачова. Даєш «історическую Росію» Петра I початку XVIII століття, коли

ніяких видуманих республік і народів не було. «Єдіная і неделімая», як за Нарішкіна Петра. От що має бути відновлено за Путіна Володимира.

От чому він пішов на нас війною.

Його війна проти України — не проти всіх. Ті, які згоджуються бути тими самими «русскімі», тих залишаємо у стійлі, а котрі кажуть, що вони українці, тих треба вбивати. Повбивати всіх.

Марудна то є справа — у теорії доводити, що їх немає. Коли їх усіх, українців, повбивати, тоді вже їх не буде. І доводити нічого не треба. Навіть якщо й були, то вже немає в «історіческой Росії», яку Путін відновлює поки що на Донбасі, а далі піде на Київ визволяти «русскіх», яких «кляті» галицькі бандерівці перейменували на міфічних українців.

Отже, хто вони і що вони хочуть від нас — є відповіді у цій книзі нашого ратного буття.

А тепер головне — за що вони воюють? Навіть ма-разм про відновлення кордонів 300-літньої давності не може слугувати тлумаченням того вселенського дійства, в якому нам, українцям, відведено галактичну роль. Якби зараз німці чи французи, англійці чи китайці, іспанці чи португальці почали відновлювати свої «історіческіє» імперії? Цей сказ нині навіть на думку не спав би нікому із власть імущих. Тому із перенесенням кордонів, загарбанням земель, що вже в епоху четвертого технологічного укладу не додає державі могутності, — суто московське божевілля. Але було б не так тривожно, якби було насправді так просто — шукати першопричини у політиці чи геополітиці.

Справа у тому, що реальна, справжня історія Росії, яку викладено далі, дає апокаліптичний висновок: Ро-

сія — обитель антихриста. Пристанище того самого Звіра із «Одкровення» Івана Богослова. От що не може не виявити кожен чесний мислитель, який намагається пізнати, що таке Орда-Московія.

На Донбасі українці воюють із антихристом. Во ім'я Ісуса Христа. Во ім'я спасіння людства.

Наша війна із Ордою-Росією — то війна ангелів із демонами, які зіткнулися на полі Армагідо у центрі євразійського субконтиненту. «Армагеддон на Майдані» — так називається мій роман-реквієм, виданий в Україні та США англійською мовою про розп'яття «колективного Ісуса» посеред білого дня у центрі Європи, коли безбройних українців убивали московські кати, як перших християн часів Нерона.

Наш Армагеддон продовжується. І Всевишній не знайшов нікого сильнішого і достойнішого на планеті, здатного стати на прю із антихристом, окрім нас.

Наша війна — священна, як джихад для мусульман. Проти ординських нехристів, бо їхня історія свідчить, що вони таки ніколи не були хрещеними, а до нашого Хрещення кремлівські ординці не мають ніякого відношення, бо із землянок первісних дикунів вони повиповзали тільки 300 літ опісля, бо варварами вони ніколи не переставали бути впродовж 800 років.

Перша священна війна — так у вселюдській історії названо війну, яка тривала у 595—583 роках до нашої ери на території сучасної Греції, куди Слово Боже прийде лише через тисячу літ.

Священні війни — то війни не за землі чи багатства, а за душу людську. Дух провадить праведників проти поган, і таких воєн, духовних, не злічити у вселюдській історії.

І от остання священна війна прийшла у центр Європи, на українську землю опісля 1000-літнього нашого Хрещення, коли на прю із моксельськими андрофагами (людожерами, за Геродотом) стали тамплієри ХХІ століття, благословенні воїни Всевишнього із лона християнської Київської Русі.

Ми у цій війні перемагаємо тріумфально і божественно, як і належиться Війську Господньому. У царині геополітичній, приміром, є такий міт, що мокселі воюють із нами, щоб ми не вступили у оборонний Північно-Атлантичний альянс народів. НАТО — от чого вони бояться, як кари небесної.

Але ми вже зробили чин, у стократ важливіший, ніж вступ до НАТО. Ми отримали Метрику від Бога з рук Вселенського Патріарха про нашу божественну екзистенцію, про наше право на присутність у Божому Домі, про нашу духовну свободу.

Томос — це наша перемога над ними, з якою не йде ніяке взяття рейхстагу, з яким вони носяться як із писаною торбою.

Томос — це рівновелика наша перемога із перемогою в національно-визвольній революції 1989—1991 років, яка увінчалася відновленням молоді держави античної нації 24 серпня 1991 року.

Томос — це повторне Хрещення Русі-України після визволення із дому неволі у казематах московського сатани.

Томос — це чин тисячолітньої ваги, рівновеликий із чином Рівноапостольного князя Володимира.

Ми Божою печаттю посвідчуємо, що ми — не вони, залишивши їх за поребриком в обозі антихриста та поза межами Царства Божого, на сторожі якого нам судилося стояти.

Наш могутній національний Розум устами великих українських мислителів завше влучав гострими проникливими стрілами у пізнавальні глиби того, що діється з нами у цьому прекрасному світі, котрий нам судилося рятувати ціною власного життя та зі зброєю в руках, особливо зі зброєю, яка є у стократ могутнішою розщепленого атома і якою є злучене із Правдою Ісуса Слово. «Залишимо сліпонародженим шукати головну причину цього жаху в матеріальному видимому світі — а саме в суперечках про державні кордони, про землі, про земні багатства, — писав у минулому столітті великий Дмитро Донцов. — Причина полягає в іншому. Почалася боротьба між чистим і нечистим в області духа. Це боротьба між старою дійстичною цивілізацією Заходу і силами сатани, які готують свою остаточну атаку на неї. Це не боротьба за території чи програми, але за створену за образом Божим душу людини».

ПРАВОСЛАВНІ ЧЕКІСТИ. АНТИХРИСТІЯНСЬКА ВЕРСІЯ ХРИСТІЯНСТВА

Путін у поточний історичний момент, а саме на старті третьої світової війни, яку Москва вже веде в Україні, називає два види зброї масового знищення, якими Кремль уже вкотре завойовуватиме світ у ХХІ столітті, — атомна бомба і православна церква.

Перший із цих вершників Апокаліпсису має спелити тілесно-матеріальну субстанцію *homo sapiens*, а другому належить вразити Душу — божественно-космічну субстанцію, якою, за Промислом Божим, наділено Людину.

У Москві розгорнули, за існуючими тут звичаями, грандіозну «стройку века» — найбільшу в світі православну церкву. Будувати об'єкт буде «стройбат», головним виконробом призначено заступника міністра оборони по тилу. Щойно особистий внесок у фінплан «постройкі» вніс найбагатший на планеті, за свідченням ведучого CNN Фаріда Закарії, олігарх-клептократ, підполковник Путін.

У цьому акті кремлівського «одкровення», тобто на церковному будмайданчику, відбулося поєднання двох видів апокаліптичного знищення людства. Християнський храм, що за покликанням є місцем зустрічі з Богом, котрий дає людині Життя, будується руками тих, котрі за фактом мають Життя у людини відбирати і вже відбирають саме зараз на українській землі.

Відбулося злиття войовничого «православ'я» і смертоносного атома. Акт символічний, у якому перед здібленим в остраху людством постала Москва.

Акт, спрямований у майбутнє. У знищення цього майбутнього. У його фатальну апокаліптичність.

Як так сталося, що в екстазі злилися Життя і Смерть, коли храм, над яким височить Хрест як знак божественного людинолюбства, стає обителлю диявольського людиновбивства, як Християнство перетворилося на знаряддя Зла?

«Нема дотепер справжньої історії справжньої Московщини, тобто такої, яка подає не лише перебіг історичних подій, але й ті незримі духові сили Московщини, що ті події спричинили» — беру на себе ексклюзивну місію відповісти на цей виклик великого мислителя Х. Ортеги-і-Гассета.

Моя історія Росії — не перебіг подій, а саме так — «незримі духові сили, що ті події спричиняють». Моя історія Росії — не механіка історії, а її хімія. Не евклідова фізика

●

Зміст

<i>Розділ перший. Армагеддон у центрі Європи</i>	5
Остання священна війна	5
Православні чекісти. Антихристиянська версія християнства ...	11
<i>Розділ другий. Доправославна Русь-Україна.</i>	
«Христос раждається» у Києві	17
Чи була княгиня Ольга католичкою	17
Хрещення князя Володимира. Сліди ведуть до Скандинавії ...	29
Вселенська катастрофа 1054-го. Київ стояв над розколом Христової церкви і у народженні православ'я участі не брав ...	36
Корона Київської імперії	46
<i>Розділ третій. Андрофаги. Молекула Моксель</i>	54
Походження Московії не має нічого спільного із Київською Руссю	54
Геометрія антропогенезу	69
<i>Розділ четвертий. Панмонголізм</i>	77
«Золотая моя Орда!»	77
Татарська еліта Москви: від 1237 року і донині (Поіменний список)	85
Некороновані чингізи. Царів не було не татар!	87
«Плюнь на суку!», або Хто створив російську літературу	93
Довічне рабство, або РФ — тип держави Батия	97
Поглинання простору. Єдина у москвича «мечта» — чужа земля	101
Війна і мир (Хронологія агресії і народовбивства)	106
Анд Олександр Батий, він же Невський	113
Дрочило, або «Басні Крилова» від Неви до Куликова	117

Хан Менгу-Тимур — засновник Москви. Наш Юрій Мономах має таке ж відношення до заснування їхньої столиці, як Томас Джефферсон до заснування Пекіна	126
«Неперевершена майстерність рабства», або Епілог до Менгу-Тимура від Карла Маркса	140
<i>Розділ п'ятий.</i> Церква у юрті. Православний Син Божий, Чингізхан	144
Лінія самоідентифікації: від Кіріла до Кіріла, або Хан Менгу-Тимур як батько Московського патріархату	144
Нехрещена Росія. Московія до хрещення Київської Русі не має ніякого відношення	157
Московське православ'я — це християнство без Ісуса	167
«Свята трійця» батьків-засновників, або «Предпослаль его Земной царь Царю Небесному»	173
<i>Розділ шостий.</i> «Скрепи»	184
«Тремтіння баранів»	184
«Скреп» № 1. Огірі генофонду	186
«Скреп» № 2. «Білі голуби», або Оргії кастрата від батюшки Кіндрата	190
«Скреп» № 3. Глисти по-сибірськи	194
«Скреп» № 4. Мутанти, або «Любите Россию, мать вашу!»	198
«Скреп» № 5. Иконостас юродивих	201
<i>Розділ сьомий.</i> Апокаліптичні звірі	213
Антихрист во плоті	213
«Потвора, що її виригнуло пекло»	217
Упирі на троні	225
«Третій Рим» у гноівці	239